

**LANDSTINGETS
OMBUDSMANDS
BERETNING
FOR 2005**

3. Gennemgang af incassosager.

En gennemgang af incassosager i forbindelse med et kommunebesøg gav Ombudsmanden anledning til at gøre kommunen opmærksom på, at identifikation af en person ifølge den for Grønland gældende bekendtgørelse om folkeregistrering skal ske under vedkommendes eget personnummer, med mindre det er nødvendigt at henføre flere personer under samme sag.

Ombudsmanden udtalte endvidere, at incassokontoret, såfremt der kan være tvivl om det pågældende kravs retskraft eller, om betingelserne for at foretage opkrævning er opfyldt, skal søge denne tvivl afklaret, forinden inkassation påbegyndes.

Ombudsmanden udtalte endvidere, at incassokontoret ikke har grundlag for at tage stilling til, hvornår tvangsinddrivelse af socialretlige tilbagebetalingskrav kan indledes, såfremt det ikke af inddrivelsessagen fremgår, hvilken af de i § 10, stk. 1, nævnte be-

stemmelser (nr. 1, 2, 3 eller 4), som danner grundlaget for tilbagebetalingsvilkåret.

Ombudsmanden fandt i øvrigt anledning til at bemærke, at den grønlandske version af begrebet fogedmyndighed i retsplejeloven kan give anledning til den misforståelse, at pantefogederne udfører opgaver, som hører under retsvæsenet. (J. nr. 73.88.73/094-04)

Begrebet "fogedmyndighed"

Jeg udtalte i brev af 7. februar 2005:

I nogle dansk sprogede dokumenter omtaler pantefogeden sig som "fogedret".

Kommunens pantefoged og incassomedarbejdere har under det møde, jeg holdt med personalet efter min gennemgang af sagerne, oplyst, at pantefogeden ikke længere betegner sig som "fogedret" i dansk sprogede dokumenter.

Jeg tager det oplyste til efterretning, idet jeg dog finder grund til supplerende at bemærke:

Terminologien "fogedret" er egnet til at bibringe skyldneren (og andre) den opfattelse, at sagen har været behandlet ved en domstol, hvilket ikke er korrekt, idet pantefogederne ikke er domstole, men administrative funktioner under kommunen, jf. retsplejelovens kapitel 7, § 19, stk. 1. Der er endvidere tale om, at det ved retsplejeloven er forudsat, at de grønlandske fogeder ikke administrerer sager på domstolens vegne, idet tvangsfuldbyrdelse i grønlandsk ret ikke er et domstolsanliggende.

Imidlertid er der samtidig tale om, at retsplejelovens grønlandsk sprogede version af ordet "fogedmyndighed" er "eqqartuussutinik naamassisitsiniartartut", hvilket udtryk naturligtvis er det korrekte i grønlandsk sprogede dokumenter

Uanset det forhold, at den grønlandsk sprogede betegnelse kan give læseren en opfattelse af, at pantefogeden udfører domstolsopgaver, finder jeg, at kommunen i dansk sprogede dokumenter bør benytte betegnelsen "pantefoged" eller "fogedmyndighed" og undlade at benytte betegnelsen "fogedret".

Arkivering af kvindelige skyldneres sager. Sammenblanding af ægtefællers/samleveres sager.

Jeg skrev den 7. februar 2005 til kommunen:

"Jeg konstaterede, at kvindelige skyldneres sager er arkiveret under samleveres eller ægtemandens cpr.nr., dog imidlertid for de undersøgte sagers vedkommende

således, at sagsakter vedrørende de kvindelige skyldners sager arkiveres i særskilte charteques, d.v.s. adskilt fra samlevers/ægtefælles sag.

Kommunen anmodes om at meddele, om den samme opdeling er gennemført for alle incassosager.

Såfremt dette ikke er tilfældet, anmoder jeg kommunen om at meddele, hvorledes sagerne opdeles i tilfælde af skilsmisse eller samlevere går fra hinanden.”

Kommunen svarede mig således:

”Arkivering af kvindelige skyldners sager.

Sammenblanding af ægtefæller/samlevers sager skyldes, at vi her på kontoret ikke har mulighed for at øge arkivplads på grund af generel pladsmangel.

Dog journaliseres sagsakterne særskilt i mandens sag således, at man umiddelbart kan udskille disse sagsakter vedr. kvinden.

Opdeling af sager sker således:

Ved skilsmisse eller dødsfald opdeles sagsakterne, når boet er delt/dødsboet er behandlet færdigt i Kredsretten.

På samme måde sker opdelingen i incassokontoret, når samlevende går fra hinanden.”

Jeg udtalte herefter:

“Det følger af den for Grønland gældende bekendtgørelse om folkeregistrering, nr. 588 af 10. august 1998, § 22, stk. 1 og 2, at udgangspunktet er, at identifikation af en person skal ske under vedkommendes eget personnummer, med mindre det er nødvendigt at henføre flere personer til samme sag. Bestemmelsen lyder således:

”§ 22. Offentlige myndigheder kan anvende personnummeret som identifikation eller journalnummer i forbindelse med varetagelsen af vedkommende myndigheds opgaver:

Stk. 2. Identifikation af den enkelte person skal ske under vedkommendes eget personnummer. Såfremt det under et forvaltningsområde er nødvendigt at henføre flere personer til samme sag, kan forvaltningen selv afgøre, hvorledes den interne sagsregistrering tilrettelægges mest hensigtsmæssigt. Ved tilrettelæggelsen skal der bl. a. tages ligestillingsmæssige hensyn.”

Jeg har forstået, at kommunen, når pladsforholdene tillader det, vil sørge for særskilt journalisering af hver borgers sag.

Jeg mener også, at dette er bedst stemmende med de ligestillingsmæssige hensyn der fremgår af § 22, stk. 2, 3. pkt.

Jeg foretager mig i øvrigt ikke yderligere i anledning af kommunens svar.”

Modtagelse af inkassationsopgaver.

Jeg skrev den 7. februar 2005 til kommunen:

”Jeg konstaterede, at incassokontoret i flere sager har opstartet opkrævning af et skyldigt beløb, eksempelvis tilbagebetaling af hjælp mod tilbagebetaling uden, at der foreligger en anmodning fra socialforvaltningen om at foretage opkrævning af beløbet hos skyldner.

Jeg bemærkede under evalueringen af sagsgennemgangen med incassokontorets samlede personale, at incassokontoret skal sikre sig, at der i hvert tilfælde foreligger et retsgyldigt og forfaldent krav til opkrævning.

Herudover skal incassokontoret sikre sig, at dokumentation for kravets beståen samt at der foreligger en anmodning fra kreditor om inkassation af det skyldige beløb.

Jeg anmoder incassokontoret om at meddele, hvad mine bemærkninger giver incassokontoret anledning til at foretage på baggrund af mine bemærkninger.”

Kommunen svarede mig således:

”Modtagelse af inkasseringsopgaver.

Det er indskærpet over for medarbejderne i incassokontoret, at incassokontoret skal indhente klientens underskrift, når sager vedr. anmodning om opkrævning af hjælp mod tilbagebetaling fra det offentlige modtages fra kommunen. Sker det ikke, kan opkrævning af beløbet ikke påbegyndes.

Når incassokontoret modtager sådanne anmodninger uden klientens underskrift, returneres sagen straks til socialforvaltningen.

Gennemgang af sager vedr. hjælp fra det offentlige mod tilbagebetaling er gennemført nu. Den 18. februar 2005 returneredes antal sager til socialforvaltningen med anmodning om eftergivelse iht. § 10, stk. 2 og 3 i landstingsforordningen. Det drejede sig om et beløb på ialt kr. 406.208,50.”

Jeg udtalte herefter:

“Som et grundlæggende princip i forvaltningsretten gælder det, at det påhviler den enkelte sagsbehandlende myndighed selv, eventuelt i samarbejde med andre myndigheder at fremskaffe fornødne oplysninger om de foreliggende sager.

Formålet med dette princip er at undgå, at myndighederne begår fejl.

Princippet gælder ved siden af særlige regler i lovgivningen om sagsoplysningen, såfremt lovgivningen ikke udtrykkeligt angiver andet.

Når kommunen optræder som opkrævningsmyndighed, herunder gennem pantefogeden, påhviler det således opkrævningsmyndigheden at tilvejebringe de oplysninger, som er nødvendige for opkrævningen.

Det vil i første række sige, at myndigheden skal sikre sig dokumentation for, at den pågældende fordring kan opkræves.

Såfremt opkrævningen hviler på en anmodning fra en anden myndighed eller fra en anden del af kommunens forvaltning, skal denne anmodning ligge i sagen.

Såfremt det er overladt incassokontoret selv at tage stilling til, hvornår en fordring skal opkræves (tvangsinddrives), skal sagen indeholde dokumentation for, at kravet er forfaldent, og at debitor er bekendt hermed.

Kommunen svarede mig således:

”Sagsakterne er nu lagt i arkivet. Endvidere skal jeg meddele, at også andre sager blev lagt i arkivet januar I 2005, pga. at de ikke længere har gæld.”

Jeg udtalte herefter:

“Kommunens svar giver mig ikke anledning til bemærkninger.”

Sag 3.

Jeg skrev den 7. februar 2005 til kommunen:

”Der foreligger i sagen kopi af en begæring fra Told- og Skatteregion ... om inddrivelse af skatterestancer hos A og to andre personer, som er angivet med navn og personnummer.

Det hører til god forvaltningsskik, at forvaltningsmyndighederne har sagsbehandlingsrutiner, som er egnede til at imødegå fejl i sagsbehandlingen.

Dette indebærer i relation til den foreliggende problemstilling, at sådanne henvendelser, som hører til på flere forskellige sager, bør journaliseres således, at kun oplysninger, som har relevans for den enkelte sag, journaliseres på sagen. Dette kan eksempelvis ske ved, at oplysninger i et brev om andre (ikke relevante) sager udstreges eller på anden måde fjernes fra det dokument (original eller kopi), som lægges på sagen.

Kommunen formindsker herved risikoen for uberettiget videregivelse af oplysninger.

Der foreligger videre et dokument af 9. marts 2000 benævnt ”betalingsaftale”. Dokumentet fremstår som udfærdiget på en fortrykt standardblanket.

...

Jeg henviser desuden til min beretning for 1998, sag 64-1, hvori jeg har udtalt, at kommunerne ikke kan indgå aftaler med borgerne om, hvornår løntilbageholdelse skal iværksættes. Iværksættelse af løntilbageholdelse skal ske ved en beslutning truffet med hjemmel i retsplejeloven, og kommunen kan således ikke med henvisning til en aftale med en borger iværksætte løntilbageholdelse, hvis retsplejelovens betingelser herfor ikke er opfyldt.

Jeg anmoder derfor kommunen om at overveje at ændre formuleringen af den pågældende blanket til indgåelse af betalingsaftaler.

Der foreligger videre et dokument af 29. november 2000, hvori følgende er beskrevet:

”År 2000 den 29. november kl. 1250, blev fogedretten administreret af pantefoged ..., sat på pantefogedens kontor...”

Jeg henviser for det første til mine bemærkninger om brugen af fogedmyndighedsbegrebet.

Jeg har dernæst noteret mig, at følgende fremgår af dokumentet:

”Det er kommet i fogedens kendskab, at pgl. har arbejde hos Grønlands Hjemmestyre/...

Der gøres hermed udlæg i ovennævntes tilgodehavender, herunder forfalden arbejds løn, i henhold til retsplejelov Kap. 7 § 6 stk.2 nr. 2.

Retsplejelov kap. 7, § 8 stk. 1 — transgbeneficiet — iagttaget.”

Retsplejelovens kapitel 7, § 6, stk. 2, nr. 2, er sålydende:

”§ 6. Tvangsfuldbyrdelse af pengekrav kan ske ved udlæg i skyldnerens formue. Stk. 2. Fogden kan således:

- 1) ...
- 2) indsætte fordringshaver i skyldnerens tilgodehavender, herunder forfalden arbejds løn
- 3) ...
- 4) ...”

Bestemmelsen forudsætter således, at fogden har kendskab til, at den pågældende arbejds løn er forfalden, hvilket normalt vil forudsætte et konkret kendskab til ansættelsesvilkårene.

Har fogden alene kendskab til eksistensen af et ansættelsesforhold men ikke til, hvilke forfaldne lønkrav, den ansatte har, er fogden efter min opfattelse henvist til at benytte løntilbageholdelse jf. retsplejelovens kapitel 7, § 12, hvis denne fuldbyrdesform kan anvendes til inddrivelse af den pågældende fordring.

Da det ikke af det citerede fremgår, hvilken fordring, der konkret er foretaget udlæg i, er det efter min umiddelbare opfattelse tvivlsomt, om udlægget overhovedet har retskraft i forhold til den arbejdsgiver, som måtte få meddelelse om udlægget.

Herudover bemærker jeg, at fogedforretningen ses gennemført uden skyldnerens tilstedeværelse.

Det følger af retsplejelovens kapitel 7, § 21, stk. 3, at skyldneren har ret til at påvise genstande til udlæg.

Det følger efter min opfattelse heraf, at fogden ikke har foretaget en tilstrækkelig sagsoplysning, hvis fogden foretager udlæg uden først at have vejledt skyldneren om denne ret.

Jeg anmoder om kommunens bemærkninger til ovenstående.

Der foreligger videre et brev af 16. juni 2004 fra incassokontoret til A, hvori kommunen rykker for betaling med for forfaldsdag 5. juni 2004 for brug af daginstitution.

Det oplyses i brevet, at såfremt A ikke betaler hele restancen, ”vil meddelelse ske til daginstitutionskontoret at barnet skal udmeldes på grund af restancen.”

Jeg bemærker til kommunens orientering, at jeg i et brev af 13. september 2004 til Direktoratet for Kultur, Uddannelse, Forskning og Kirke har udtalt, at det er min opfattelse, at der ikke i dag er tilstrækkelig hjemmel til at udmelde børn af daginstitutioner på grund af restancer. Jeg har endnu ikke modtaget direktoratets stillingtagen til min udtalelse.

For så vidt angår B foreligger der i sagen to løntilbageholdelsespålæg, udfærdiget med 3 dages mellemrum (30. juni 2003 og 3. juli 2003), til B's arbejdsgiver (A/S Boligselskabet INI).

Det ældste af disse oplyser over for arbejdsgiveren en restance på 46.012,35 kr., og at arbejdsgiveren skal tilbageholde 1/3 i B's løn.

Pålægget af 3. juli 2003 oplyser en restance på 40.012,35 kr., og at arbejdsgiveren skal tilbageholde 1.500 kr. ved hver lønudbetaling.

Det fremstår uklart, hvorvidt pålægget af 3. juli 2003 afløser pålægget af 30. juni 2003, ligesom sagen ikke indeholder oplysninger om grundlaget for de to pålæg.

Det følger af almindelige retsprincipper, at sagerne i en forvaltningsmyndighed skal indeholde tilstrækkelige oplysninger til at kunne dokumentere lovligheden af forvaltningens beslutninger i sagen.

Dette krav ses umiddelbart ikke opfyldt med tilstedeværelsen af de to kopier af breve til B's arbejdsgiver.

Løntilbageholdelsespålæg er endvidere efter min opfattelse også afgørelser i forhold til den ansattes arbejdsgiver, idet denne, jf. retsplejelovens kapitel 7, § 14, bliver erstatningspligtig over for myndigheden, hvis pålægget ikke efterkommes, ligesom der er tale om, at arbejdsgiveren pålægges ikke at udbetale hele den løn til den ansatte, som denne efter ansættelsesforholdet har krav på. Har arbejdsgiveren uden hjemmel efterkommet et pålæg om ikke at udbetale løn til den ansatte, vil arbejdsgiveren misligholde ansættelsesforholdet.

Dette indebærer blandt andet, at pålægget i fornødent omfang skal begrundes over for arbejdsgiveren, jf. sagsbehandlingslovens §§ 22 – 24.

Det følger af retsplejelovens kapitel 7, § 12, stk. 2, at der i intet tilfælde kan tilbageholdes mere end 1/3 efter kildeskat.

Der er således i den konkrete sag tale om, at A/S Boligselskabet INI ikke lovligt ville kunne imødekomme pålægget af 3. juli 2003, medmindre pålægget af 30. juni 2003 samtidig blev tilbagekaldt, idet arbejdsgiveren i modsat fald ville blive pålagt at tilbageholde 1/3 + 1.500 kr. i B's løn.

Jeg anmoder derfor kommunen om en nærmere redegørelse for forholdet mellem de to løntilbageholdelsespålæg, ligesom jeg anmoder kommunen om at overveje, at i alle tilfælde at oplyse over for de indeholdelsespligtige arbejdsgivere, når et løntilbageholdelsespålæg bortfalder.

Der foreligger i sagen også en henvendelse fra en dansk kommune om inddrivelse af bidrag hos B.

Jeg bemærker til kommunens orientering, at Den Sociale Ankestyrelse i en anden sag har besluttet at realitetsbehandle en klage over en dansk kommunes opkrævning af børnebidrag efter begæring fra en grønlandsk kommune. Jeg havde videresendt sagen til ankestyrelsen, idet der umiddelbart efter min opfattelse var tvivl om, hvorvidt børnebidrag pålignet af en grønlandsk myndighed kan tvangsfuldbyrdes i Danmark uden forudgående dom.

Tilsvarende problemstilling gør sig gældende for børnebidrag pålignet af en myndighed i Danmark, idet inddrivelsesreglerne er territorielt begrænset til at hjemle danske myndigheder adgang til at foretage tvangsinddrivelse af bidragskrav fastsat efter danske regler, ligesom grønlandske bidragskrav inddrives af grønlandske myndigheder med hjemmel i lovgivning vedtaget af hjemmestyret.

Jeg har ikke modtaget underretning om ankestyrelsens afgørelse."

Kommunen svarede mig således:

"Vedr. A.

Nu gør man således, at man streger irrelevante oplysninger for sagen over, når sagsakter vedr. andre personer lægges i en sag vedr. en anden person.

De udfylder "aftale om en afdragsordning", og denne formular er nu ændret, og et eksemplar vedlægges til orientering.

Skrivelse af 29. november 2000 er annulleret, idet den er forkert, og man anvender nu modregningspålæg iht. retsplejelovens kap. 7, § 12.

Betegnelsen "fogedmyndighed" anvendes nu i stedet for betegnelsen "fogedret", jf. vores samtale.

Vedr. restanter til daginstitutionerne skrev socialudvalget den 15. august 1993 til kommunalbestyrelsen med ønske om udstedelse om nærmere regler vedr. udmeldelse af børn på baggrund af forældrenes restancer til daginstitutionen.

Økonomiudvalget udtrykte under sit møde den 24. september 1993 enighed i, at der bør udstedes nærmere regler herom. Socialudvalget blev anmodet om at sørge for opgaven, da det hører under dets område.

Jeg kan se, at socialudvalget har behandlet sagen den 24. november 1993.

Derfor blev sætningen "Daginstitutionskontoret får meddelelse om, at barnet udmeldes af daginstitutionen, såfremt der ikke sker indbetaling" tilføjet i opkrævningen.

Vedr. B:

Da hun ikke mødte op den 16. juni 2003 efter at være indkaldt til møde, blev pålæg om indeholdelse af 1/3 hendes løn til dækning af en gæld på kr. 46.012,35 sendt til arbejdsgiveren den 30. juni 2003.

Pågældende mødte op den 03. juli 2003, og betalte via kommunekassen den manglende indbetaling på kr. 6.000,00 for perioden januar 2003-juni 2003, og aftale om afdrag på kr. 1.000,00 til underholdsbidrag for børn forhøjedes til kr. 1.500,00 om måneden. Det blev ligeledes meddelt, at en tilbageholdelsespålæg var sendt til arbejdsgiveren, hvorefter den tidligere tilbageholdelsespålæg ændredes.

Oversigt vedlægges."

Jeg udtalte herefter:

"Jeg tager indledningsvist til efterretning, at kommunen ekstraherer oplysninger i personsager vedrørende andre personer, og at kommunen nu betegner sig som "fogedmyndighed".

Jeg har noteret mig, at den formular for aftaler om afdragsvis betaling af gæld, som kommunen nu benytter ikke anvender "aftalt løntilbageholdelse", og jeg har i øvrigt ikke andre bemærkninger til blanketten end, at jeg kan se, at blanketten forudsætter to kommunale underskrifter. Dette er kun nødvendigt i det omfang, at kommunens interne regler foreskriver dette.

I relation til kommunens praksis for tvangsfuldbyrdelse i skyldnernes løntilgodehavender har kommunen svaret, at kommunen nu anvender modregningspålæg efter retsplejelovens kapitel 7, § 12.

Jeg bemærker til dette, at den grønlandske retsplejelov ikke indeholder regler om modregning. Modregning er en inddrivelsesform, som ikke har hjemmel i lovgivningen, men i almindelige retsprincipper om, at to fordringer på nærmere betingelser kan bringes til ophør ved, at den ene fordring afregnes (fratrækkes) i den anden.

En grundlæggende betingelse for at foretage modregning er, at skyldneren for den ene af de to fordringer er fordringshaver efter den anden af fordringerne.

Kommunen kan for så vidt kun foretage modregning i løn, hvis kommunen både er kreditor for det tilgodehavende, som skal inddrives og arbejdsgiver for lønmodtageren. Der gælder væsentlige begrænsninger i adgangen til at foretage modregning i løn.

Retsplejelovens kapitel 7, § 12 omhandler løntilbageholdelse, som er en særlig tvangsfuldbyrdsform, som har hjemmel i retsplejeloven.

Jeg finder det derfor rigtigst, at kommunen ved tvangsfuldbyrdelse rettet mod lønkrav tager udgangspunkt i retsplejelovens kapitel 7, § 12 om løntilbageholdelse.

Jeg beder kommunen meddele mig, hvad dette giver kommunen anledning til.

Vedrørende spørgsmålet om hjemmelen til at udmelde børn af daginstitutioner, hvis den fastsatte betaling ikke erlægges, bemærker jeg at, der nu i landstingsforordning nr. 4 af 12. maj 2005 om ændring af landstingsforordning om daginstitutioner, dagpleje m.v. i § 3, stk. 4, 2. pkt. er indsat hjemmel til, at Landsstyret kan fastsætte regler om udmeldelse på grund af restancer.

Der er således ikke hjemmel til, at kommunen selv kan fastsætte regler om tvangsmæssig udmeldelse af daginstitution, og jeg beder derfor også kommunen meddele mig, hvad dette giver anledning til.

Til spørgsmålet om forskellige løntilbageholdelsespålæg til A's arbejdsgiver har jeg noteret mig kommunens oplysning om, at arbejdsgiveren er underrettet om, at det ene pålæg erstatter det andet.

For så vidt angår problemstillingen om hjemmelsgrundlaget for inddrivelse af danske børnebidragsrestancer i Grønland bemærker jeg, at Den Sociale Ankestyrelse endnu ikke ses at have truffet afgørelse i den sag, som jeg henviste til i mit brev af 7. februar 2005 til kommunen."

Sag 4.

Jeg skrev den 7. februar 2005 til kommunen:

"Der foreligger et grønlandsk sprog referat fra et møde 26. oktober 2001 hos pantefogden, og jeg henviser til mine indledende bemærkninger om brug af fogedterminologien.

Der foreligger videre en udateret tilbagebetalingserklæring vedrørende offentlig hjælp.

Det fremgår af et stempel på dokumentet, at det er indgået 10. maj 2002 i incassokontoret.

Der er påført følgende håndskrevne notat "500,- kr. pr. md. fra 30/6-2000 at regne".

Selve tilbagebetalingserklæringen er i øvrigt forsynet med følgende fortrykte tekst:

"Jeg anerkender, at hjælpen er tilbagebetalingspligtig i h. t. omgående paragraf. og at beløbet betales af mig, såsnart jeg er i stand til det.

Jeg er ligeledes gjort bekendt med, at så snart jeg selv ved frivillig aftale ikke kan tilbagebetale beløbet, vil sagen overgå til retslig inkassation, hvorved kapitel 7, § 1, i Lov om rettens pleje i Grønland. tvangsmæssig inddrivelse kommer i anvendelse."

Om incassokontorets og pantefogedens opgaver i sager om opkrævning af tilbagebetalingspligtig offentlig hjælp, henviser jeg indledningsvis til min beretning for 2002, sag 40-1.

Med hensyn til den citerede tekst, bemærker jeg konkret, at oplysningen om mulig retlig incasso umiddelbart forekommer mig at være misvisende, idet det offentliges krav på tilbagebetaling af offentlig hjælp efter landstingsforordning nr. 3 af 2. maj 1996 om inddrivelse og forebyggelse af restancer til det offentlige § 2, stk. 1, kan tvangsinddrives uden forudgående dom.

Anlæggelse af retssag om sådanne krav er således kun påkrævet, såfremt der foreligger indsigelser, eller der i øvrigt er tvivl om kravet.

I disse tilfælde, vil en dom i øvrigt skulle tvangsfuldbyrdes af politiet og ikke af den kommunale pantefoged, jf. Ministeriet for Grønlands bekendtgørelse nr. 90 af 1. marts 1983 om fagedmyndighederne i Grønland § 1.”

Kommunen svarede mig:

”Tilbagebetalingserklæringen, standardformular, er nu ændret. Det skete i samarbejde med socialforvaltningen. Derfor blev socialforvaltningen anmodet om ikke at benytte den gamle standardformular fremover, da den er forældet. Et eksemplar vedlægges.”

Det fremgår af den aktuelle standardformular, at inddrivelse vil finde sted efter landstingslov nr. 3 af 2. maj 1996 om inddrivelse og forebyggelse af restancer til det offentlige, men lovgrundlaget for tilbagebetalingspligten fremgår ikke af formularen.

Jeg udtalte herefter:

“Jeg henviser til mine generelle bemærkninger ovenfor om sagsoplysningen i sager om inddrivelse af krav på tilbagebetaling af offentlig hjælp, men jeg foretager mig ikke yderligere i forhold til den konkrete sag.”

Sag 5.

Jeg skrev den 7. februar 2005 til kommunen:

”Der foreligger en begæring fra K Kommune af 26. juni 1995 om inddrivelse af betaling for daginstitution. K Kommune havde som grundlag for inddrivelsesansøgningen indsendt en edb-opgørelse, som udviste en forfalden saldo på 3.520 kr.

Uden, at jeg har fundet det fornødent at foretage en nærmere undersøgelse af, hvorvidt K Kommune har været berettiget til at kræve betalingen tvangsinddrevet, giver sagen mig anledning til at fremkomme med nogle mere principielle bemærkninger om myndighedernes undersøgelsespligt i forbindelse med modtagelse af inddrivelsesbegæringer fra andre kommuner.

Efter retsplejelovens kapitel 7, § 20, indgives anmodning om tvangsfuldbyrdelse til fogden på det sted, hvor skyldneren bor eller opholder sig.

Den således kompetente pantefoged har ansvaret for, at fuldbyrdelsesbetingelserne er opfyldt.

Dette indebærer blandt andet, at pantefogeden skal sikre sig, at der foreligger et forfaldent krav, og at debitor forgæves har været rykket for betaling, jf. også mine indledende bemærkninger.

Såfremt kravets forfaldstid ikke kan læses af kundgjorte regler, må pantefogeden sørge for, at der foreligger oplysninger om, på hvilket grundlag forfaldstiden er konstateret.

Den omstændighed, at inddrivelsesbegæringen stammer fra en offentlig myndighed fritager ikke pantefogeden for at sikre sig, at ovenstående oplysninger foreligger.

Jeg anmoder kommunen om at redegøre for, i hvilket omfang sådanne oplysninger kontrolleres, forinden pantefogeden skrider til tvangsinddrivelse.”

Kommunen svarede mig:

”Sagsbeskrivelse af 1995 taget til efterretning, endvidere har pågældende betalt beløbet selv via kommunekassen.

De modtagne meddelelser om restancer gennemgås nøje af pantefogederne i K Kommune for at se, om beløbet er forfaldent samt om de nødvendige oplysninger i sagen er til stede, forinden restanten får orientering om sagen.”

Jeg udtalte herefter:

“Efter kommunens oplysninger foretager jeg mig ikke yderligere.”

Sag 6.

Jeg skrev den 7. februar 2005 til kommunen:

”Der foreligger en rykkerskrivelse af 13. maj 2004 vedrørende betaling for daginstitution, og brevet indeholder en tilkendegivelse om, at incassokontoret vil anmode daginstitutionskontoret om at udmelde barnet af institutionen, hvis regningen ikke betales.

Jeg henviser til mine bemærkninger oven for om hjemmelsgrundlaget for at udmelde et barn af en daginstitution.

Vedrørende opkrævning af daginstitutionens regninger foreligger endvidere en tilsigelse dateret 29. juni 1998.

For begge opkrævnings vedkommende foreligger der ikke i sagen særskilt dokumentation for grundlaget for opkrævningen.

Jeg henviser til mine bemærkninger herom i den forud omtalte sag.

Der foreligger dernæst et tilbageholdelsespålæg dateret 1. april 2004, som umiddelbart kan læses således, at A's arbejdsgiver pålægges at tilbageholde ”465,11 hv. lønudb. Og 336,50 fast løntræk fremov.”

Kommunen anmodes om at redegøre for, hvad det citerede nærmere indebærer og for årsagen til den valgte formulering.”

Kommunen svarede mig:

”Der blev sendt tilbageholdelsespålæg på 1/3 af lønnen til hendes arbejdsgiver den 09. januar 2004 pga. hendes gæld på kr. 10.682,18.

Hun ringede den 01. april 2004 og anmodede om at afdrage restgælden på kr. 2.790,68 fast med kr. 465,11 samt daginstitutionsbetaling på kr. 336,50 hver måned, som løntræk.

På den baggrund blev modregningspålæg sendt til arbejdsgiver den 01. april 2004.”

Jeg udtalte herefter:

“Efter kommunens oplysninger foretager jeg mig ikke yderligere i den konkrete sag, men jeg henviser til mine bemærkninger ovenfor om forskellen på løntilbageholdelse og modregning.”